

§ 7 angaar, da vil det høie Thing, jo er indre, at det Hovedforslag, som derved foreslaas ændret, ikke er udarbejdet, af mig og ikke fandtes i det oprindelige Lovforslag, medens jeg dog, ikke troede at burde modsætte mig den deri indeholdte Bestemmelse, da Udvalget satte en saag stor Pris derpaa, som Tilfældet var. Jeg skal, ikke negte, at Grunden til, at jeg ikke selv satte nogen særlig Pris paa den paagjældende Bestemmelse, var den, at jeg troede, at den vilde faae igrumme liden praktisk Anvendelse, navnlig paa Grund af Banstelheden ved at skulle konstatere de ufredgjørende Dyrs Identitet, og jeg kan ikke fravige denne min Mening blot paa Grund af den Indvending, som fremkom derimod, nemlig at det skulde være en overmaade let Sag. Jeg vil der mig netop ind, at det vil være en overmaade vanskelig Sag paa Steder, der ligge noget borte fra de paagjældende Dyrs Hjem, og paa Egne, hvor saa at sige det ene Dyr ligner det andet. Det er en Selsølg, at man nok kan skjelne en Hest eller Hingst eller et mere kjendeligt Dyr fra et andet Dyr, af samme Slags, men jeg tvivler derimod meget om, at det let lader sig gjøre f. Ex. ved en sort eller rød Stud at sige, at den Stud tilhører den og den Mand. Spørgsmaalet herom vil nu imidlertid falde bort ved den Redaktion, som det ærede Udvalg under Nr. 5 foreslaar, at give Bestemmelsen, idet den jo gaar ud paa, at der kun kan blive Tale om Bestemmelsens Anvendelse i det Tilfælde, at Dyrets Eier kjendes; thi i saa Tilfælde er det jo ogsaa givet, at selve Dyret kjendes. Jeg kan heller ikke sige Andet, end at der er god Grund til at foretage den anden Forandring, som det ærede Udvalg ved et senere Forslag vil have gjort med Hensyn til den omhandlede Bestemmelse, nemlig at Bøderne skulle tilfalde det Offentlige istedetfor selve Klageren, thi derved vil jo enhver Mistanke om Drillerier og deslige blive fjernet. Men det er mig ikke desto mindre et tvilsomt Spørgsmaal, om hele Bestemmelsen overhovedet vil

faae nogen praktisk Betydning; thi der findes dog, Udskilligt konstateret, forinden der i det Hele kan blive Spørgsmaal om at anvende den. Det maa saaledes f. Ex. først være godtgjort, at der er gjort Forsøg paa at opbringe det omhandlede Dyr, og det kan nu maaste somme Tider have sine Banstelheder at bringe et saadant Bevis tilstede. Smidertid skal jeg dog ikke reise nogen videre Indsigelse mod denne Del af Sagen, idet jeg, som sagt, ikke kan have Noget imod, at man noget begrænser den Anvendelighed, som Bestemmelsen vilde faae efter den Redaktion af samme, der foreligger fra 2den Behandling. — Jeg skal ligeledes erkjende, at det vistnok er en Forbedring, naar der i Forslaget under Nr. 5 er tilføjet en vis Tidsgrænse for Bestemmelsens Anvendelse. Derimod antager jeg ikke, at den første Del af det andet Stykke i Forslaget vil være uden Banstelhed i Anvendelsen, forsaavidt det nemlig der siges, at der kun skal betales Afredsbøder for Dyret een Gang. Jeg maa tilstaa, at min Retsbevidsthed ikke kræves ved, at en Mand, som forarsager Afred hos flere, ogsaa kommer til at betale Afredsbøder lige overfor Alle dem, som han forarsager Afred hos. Det kan efter min Formening ikke herved være afgjørende, at Tierens Uagtsomhed i dette Tilfælde paadrager ham en flere Gange større Bøde, end der vilde blive Spørgsmaal om under andre Forhold; thi det er egentlig ikke selve Uagtsomheden, der straffes, men derimod den Afred, som gjøres paa de enkelte Steder. Jeg skjønner ikke rettere, end at det derefter vil kunne indtræffe, at der bliver anlagt offentlig Politifag imod en Mand for Afred, begaaet af hans Dyr, men at den ikke kan faae nogen Fremgang, fordi det oplyses, at han allerede er bleven muldret een Gang for Afred af det samme Dyr paa dets Omstreifen. Efter den ringe praktiske Betydning, som jeg, som sagt, tillægger hele Bestemmelsen, skal jeg dog ikke gjøre nogen egentlig Indvending heller imod denne Del af samme, men jeg tror rigtignok ikke, at den